

РЕШЕНИЕ

№ 1786

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11639** по описа за **2020** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от юрисконсулт – пълномощник на началника на Дирекция за национален строителен контрол, против Решение № 20211756 без дата, на Софийския районен съд, НО, 23^{-ти} състав, постановено по НАХД № 10855/2019 с което е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление № 7-ДНСК-58/05.06.2019 г. С постановлението, на основание чл. 237, ал. 1, т. 2 от Закона за устройство на територията, на [фирма] е наложена имуществена санкция, в размер на 5 000 лв., за нарушение на чл. 168, ал. 1, т. 3, пр. първо, вр. с чл. 137, ал. 3, предл. второ от с.з., за това, че в качеството си на лице, упражняващо строителен надзор, не е предприело действия за спиране на строеж, изпълняван при условията на чл. 224, ал. 1, т. 2 ЗУТ, а именно, при съществени отклонения от одобрените инвестиционни проекти, по смисъла на чл. 154, ал. 2, т. 5 с.з.

В съдебно заседание касаторът е представляван от служител с юридическо образование, който: поддържа жалбата; заявява искане за отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане. Според касационната жалба, оспорваното решение е неправилно, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, касаещи събирането и

обсъждането на доказателства.

Ответникът, чрез двама адвокати, в съдебно заседание и с писмен отговор оспорват касационната жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неправилност на въззивното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

К. съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени в касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съставът на въззивния съд е проверил/изяснил обективно и всестранно фактическите обстоятелства, описани в процесните АУАН и наказателно постановление, а именно: вместо предвидените с одобрени инвестиционни проекти за строеж „Административна сграда с офиси, търговски обекти, ателиета, технически помещения, подземни и надземни гаражи и паркинги“ е УПИ I-98,99, кв. 272а, м. „Л. – I част“ [населено място], два броя асансьорни клетки, на място била изпълнена стоманобетонна плоча, като неразделна част от плочите на всяко едно от посочени нива; разрешение за такова временно изпълнение на плочите (без отвори за автомобилните асансьори) било дадено от проектанта – конструктор, със Заповед № 7/09.01.2017 г. Въз основа на тези констатации наказващият административен орган е приел, че [фирма], в качеството си на консултант – лице, упражняващо строителен надзор на строежа е бил задължено да предприеме действия за спиране на строежа, тъй като „описаните СМР (изпълнение на плочите (без отвори за автомобилните асансьори) „безспорно променят строителната конструкция и вида на конструктивните елементи, поради което се квалифицират като съществени отклонения от одобрения инвестиционен проект, по смисъла на чл. 154, ал. 2, т. 5 ЗУТ“. Това бездействие е определено като неизпълнение на задълженията по чл. 168, ал. 1, т. 3 ЗУТ

За да отмени наказателното постановление въззивният съд, позовавайки се на заключението на приетата комплексна съдебна строително-техническа експертиза е приел, че: в случая не може да бъде направен обоснован извод за извършено нарушение на задълженията по чл. 168, ал. 1, т. 1 ЗУТ; квалифицираните като „съществени“ отклонения в процеса на строителството са с временен характер и са били изпълнени по предписание на проектанта, по част „конструктивна“ на сградата, с определена технологична последователност, при изпълнение на част от конструкцията на сградата; извършените СМР не представляват изменение на проекта, поради което не се изисквало допълнително одобряване на нови инвестиционни проекти; наказващият орган е направил погрешни изводи, формирани след неправилна преценка на релевантните факти.

Въззивното решение е правилно.

Заключението на вещите лица, изготвили приетата от Съда техническа експертиза е

категорично, че: допуснатите по време на строителство отклонения не водят до: промяна на вида на конструктивните елементи, включително и геометричните им характеристики; до промяна на строителната конструкция и вида на конструктивните елементи и/или натоварванията на строежа; до промяна в общи части и до етапност на изграждане, не се променя вида и местоположението на общи инсталации и уредби в сградата; същите не се отнасят и съответно не променят вида, нивото, местоположението и трасето на преносни и довеждащи проводни и съоръжения до урбанизираните територии и на общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура в урбанизираните територии, както и на комуникационно-транспортните мрежи и съоръжения и на съоръженията и инсталациите за третиране на отпадъци; посочените СМР не представляват изменение на проекта, поради което не се изисква допълнително одобряване на нови инвестиционни проекти. Експертното заключение правилно е прието от въззивния съд като обосновано, а доводите на касатора за обратното (арг. чл. 201, предл. второ ГПК) са неоснователни. Не се касае за съществени отклонения, по смисъла на чл. 224, ал. 1, т. 2, вр. чл. 154, ал. 2, т. 5 ЗУТ, както е прието от наказващия орган, с оглед на което [фирма], в качеството си на лице, упражняващо строителния надзор не е дължало действие по чл. 168, ал. 1, т. 3 с.з. В наказателното постановление няма мотиви, обосноваващи твърдението, че „отклоненията“ са съществени до степен да променят строителната конструкция и вида на конструктивните елементи и/или натоварванията. Обстоятелството, че Заповед № 7/09.01.2017 г. на проектанта – конструктор не била прошнурована в заповедната книга, не променя факта, че тези строителни дейности са извършени по предписание на проектанта. Този факт обосновава и извода на въззивния съд, че отклонението от одобрения проект по част „Конструктивна“ има технологичен характер и е дадено в изпълнение на правомощието на проектанта да дава предписания, свързани с авторското му право, за точното спазване на изработения от него инвестиционен проект.

Освен горното, касационният съд намира и друго основание за отмяна на НП.

Санкцията на [фирма] е наложена на основание чл. 237, ал. 1, т. 2 ЗУТ. Според нормата, имуществена санкция се налага на „извършител, възложител или строител на строеж по чл. 224, ал. 1 от първа до трета категория, включително“, но дружеството не е имало нито едно от трите качества, а е упражнявало строителния надзор. Отговорност за неизпълнение на задълженията по чл. 168, ал. 1 ЗУТ следва да бъде ангажирана на основание нормата на чл. 237, ал. 1, т. 18 ЗУТ, която е специална и касае именно неизпълнение на задължения от лице, осъществяващо строителен надзор. Макар размерите на санкциите по т. 2 и т. 18 да са идентични, неправилната квалификация на основанието, на което е санкционирано [фирма] представлява съществено процесуално нарушение.

Предвид изложеното, касационният съд преценява обжалваното решение, като правилно. Не са налице твърдените от касатора касационни основания.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20211756, без дата, на Софийския районен съд, НО, 23^{-ти} състав, по НАХД № 10855/2019.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: